

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.21.919/2016/6.

A tanács tagjai:

Dr. Makai Katalin a tanács elnöke
Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit előadó bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes neve

A felperes képviselője:

Dr. Kondorosi Mátyás ügyvéd

Az alperes:

alperes neve(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Lázár Krisztián ügyvéd

A per tárgya:

Gyermektartásdíj megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

G. Járásbíróság 3.P.20.117/2014/23. számú végzéssel kijavított 3.P.20.117/2014/20. számú ítélete

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

B. Törvényszék 14.Pf.20.192/2016/3.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek elvált házastársak, házasságukból 1991. december 30-án **D.** utónevű gyermekük született. A tartásdíj felemelése iránt indított perben kötött egyezségben a felperes 1997. október 1. napjától jövedelme 20 %-a, de legalább 5.800 forint alapösszegű gyermektartásdíj megfizetését vállalta.
- [2] **D.** 2013. december 21-én a **Sz. I.** Egyetem Gazdasági és Vidékfejlesztési Agrármérnök alapképzési szakán alapfokozatot, gazdasági és vidékfejlesztési agrármérnök szakképzettséget szerzett. 2014. február 3. napjától a **Ny.-i** Egyetem Vidékfejlesztési Agrármérnöki mesterképzési szakán folytatta egyetemi tanulmányait nappali állami ösztöndíjas képzés keretében. A nagykorú gyermek havi

kiadása 50.290 forint, amelyből a kollégiumi díj 18.000 forint, az utazási költség 5.000 forint, az étkezés, a ruházkodás 10.000-10.000 forint, kontaktlencsére 6.600 forintot fordít, a telefonköltsége 3.290 forint és fodrászra 3.000 forintot költ. Demonstrátorként havi 18.000 forint jövedelemmel rendelkezik, ösztöndíja nincs. Az életpályára felkészítő szükséges tanulmányok befejezésének várható időpontja 2015. december hónapja volt.

- [3] A felperes házastársával és a 2004. november 25. napján született **G. D.** utónevű kiskorú gyermekével munkáltatója által biztosított egy szobás szolgálati lakásban lakik. Rezsiköltsége havonta 35.000 forint, az utazási költségre havonta 15.000 forintot fordít, hitel törlesztő részletet fizet. A felperes átlagos havi nettó jövedelme 2014. évben 139.822 forint, 2015. évben 133.642 forint volt, évente két alkalommal bérelőleget vesz fel, melyet havonta részletekben fizet vissza a munkáltató részére. A felperes házastársa munkaviszonnyal nem rendelkezik, 21.260 forint ápolási díjban részesül és a felperessel közös gyermek után havi 12.200 forint családi pótlékot kap. A felperesi család részére jövedelmi helyzetükre tekintettel normatív fenntartási támogatást és a gyermek után a felek szociális körülményei alapján rendszeres gyermekvédelmi kedvezményt állapítottak meg.
- [4] Az alperes átlagjövedelme havonta 107.000 forint, élettársáé 92.000 forint. Az alperes élettársával és **D.**-val a tulajdonában álló három szobás összkomfortos ikerházban lakik, a család havi rendszeres kiadása 70.000 forint rezsiköltség és 84.000 forint kölcsön törlesztés.
- [5] A felperes munkáltatója 2014. évben 330.490 forintot, 2015. szeptember végéig 259.718 forintot vont le és utalt át az alperesnek tartásdíj címén. A másodfokú bíróság a tartásdíj végrehajtását havi 20.000 forint határozott összeget meghaladó részében felfüggesztette, és a felperes munkáltatóját 2015. november 1. napjától kezdődően havi 20.000 forint tartásdíj levonására hívta fel.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes a 2014. január napján előterjesztett keresetében 2014. január 1. napjától kezdődően kérte **D.** után a tartásdíj fizetési kötelezettségének megszüntetését és a felperes kötelezését 2014. január 1. napjától kezdődően a jogalap nélkül felvett tartásdíjak visszafizetésére. Arra hivatkozott, hogy a gyermek elvégezte az agrármérnöki szakot, szakképzettséget szerzett, munkát tud vállalni, nincs szüksége a mesterképzésre. A háztartásában nevelt kiskorú gyermekének tartási jogosultsága megelőzi a nagykorú gyermekét, jövedelme nem fedezi a család kiadásait, nehéz anyagi helyzetére figyelemmel szülei anyagi támogatására szorul.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a gyermek életpályára felkészítő szükséges tanulmányokat folytat.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletében a korábbi egyezséget megváltoztatta és a **D.** utónevű gyermek után a felperest terhelő rokонтartás mértékét 2015. június 1. napjától havonta 20.000 forint összegben határozta meg. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítélete indokolásában az 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 60. § (2) bekezdésére és a 2011. évi CCIV. törvény 3. § (1) és (2) bekezdésére, továbbá a XXIX. számú PED-re hivatkozással hangsúlyozta, hogy a gyermek mesterképzése életpályára felkészítő szükséges tanulmánynak minősül. A kiskorú gyermek tartása megelőzi a nagykorúét, azonban a kiskorú gyermek tartására a felperes házastársa is köteles saját szükséges tartásának rovására is. A kiskorú gyermek tartási költségéből a felperesre eső rész megállapításakor figyelembe vette, hogy egy iskoláskorú gyermek szükségletei havonta 50.000 forint körüli kiadást jelentenek, amelyből a felperesre eső rész 25.000 forint. A nagykorú gyermek megjelölt kiadásai szükséges kiadásoknak minősülnek, **D.** a nappali tagozatos egyetemi tanulmányai mellett demonstrátori munkát végez, tanulmányi kötelezettségeinek megfelelően eleget tesz,

amelyhez a felperes jövedelmi viszonyai alapján havi 20.000 forint összeggel 2015. december hónapig képes hozzájárulni. Az elsőfokú bíróság a rokонтartás mértékének meghatározásánál a felperes hiteltartozásait nem vette figyelembe, mert a hitelfelvétel időpontjában a felperes tartási kötelezettsége mindkét gyermeke tekintetében fennállt és a hiteleket ennek ismeretében vette fel. A levont gyermektartásdíj visszafizetése iránti keresetet alaptalannak ítélte, mert az alperes bizonyította, hogy a tartásdíjat a nagykorú gyermek szükséges kiadására fordította.

- [9] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta. A tartásdíj leszállításának kezdő időpontját 2014. január hó 1. napjára módosította, és a felperes tartásdíj fizetési kötelezettségét a **D.** utónevű gyermek tekintetében 2015. december hó 31. napjával megszüntette. Megállapította, hogy a felperesnek 2014. január 1. napjától 2015. december 31. napjáig terjedő időszakra 230.208 forint túlfizetése keletkezett. Kötelezte az alperest, hogy a túlfizetést 2016. május hó 1. napjától kezdődően 10 havi részletekben fizesse meg a felperesnek jogvesztés terhével. Felhívta a felperes munkáltatóját, hogy a felperes jövedelméből 2016. május hó 1. napjától tartásdíj címén levonásokat ne eszközölgjön. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.
- [10] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes és házastársa saját háztartásukban természetben gondoskodnak kiskorú gyermekük tartásáról, amelyre a Csjt. 69/A. § (1) bekezdése értelmében saját szükséges tartásuk megszorításával is kötelesek. A felperes a korábbi határozattal **D.** után megállapított százalékos mértékű tartást a saját és kiskorú gyermeke tartásának veszélyeztetésével teljesítette. A havi 20.000 forint határozott összegre leszállított tartásdíj teljesítése rá nézve nem jár aránytalan korlátozással, saját és kiskorú gyermeke tartásának veszélyeztetésével, mert a kiskorú gyermek tartásáról nem kizárólag a felperes gondoskodik, abban házastársa is részt vállal.
- [11] A felperes a tartásdíj fizetési kötelezettségének megszüntetését a 2014. január 20. napján előterjesztett keresetében 2014. január hó 1. napjától kérte. A tartásdíj a tartásra szoruló nagykorú rokon esetében csak határozott összegben állapítható meg, ezért a tartásdíj leszállítása 2014. január 1. napjától megalapozott. Az alperes a 2015. októberében tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a gyermek 2015. decemberéig, tanulmányai befejezéséig szorul tartásra, a 2016. április 18-án tartott tárgyaláson azonban azt adta elő, hogy a gyermek tanulmányai elhúzódtak, melynek okára okirati bizonyítékot nem kívánt csatolni. A másodfokú bíróság erre tekintettel a felperes tartásdíj fizetési kötelezettségét 2015. december 31. napjával megszüntette.
- [12] A perbeli időszakban, 2014. január hó 1. napjától 2015. december 31. napjáig a felperesnek 24 hónapra havi 20.000 forint gyermektartásdíjjal számolva, összesen 480.000 forint tartásdíjat kellett volna megfizetnie. A felperes 2014. január 1. napjától 2016. április 30. napjáig 710.208 forintot teljesített, ezért túlfizetése 230.208 forint, melyhez a jogosult jogalap nélkül jutott hozzá. Az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 361. § (1) bekezdésére és a 362. §-ra hivatkozással a másodfokú bíróság azt mérlegelte, hogy a jogosult a tartásdíj 20.000 forinton felüli részét a létfenntartására fordította-e vagy sem. A perben feltárt adatokból azt a következtetést vonta le, hogy a felperes által teljesített havi 20.000 forint tartásdíj, a gyermek demonstrátorként szerzett havi 18.000 forint jövedelme, valamint az alperes arányos tartási hozzájárulása a gyermek létfenntartását fedezte. Nyomatékosan értékelte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a tartásdíj leszállítás kezdő időpontját tévesen határozta meg és nem rendelkezett a különbözeti összegre a végrehajtás felfüggesztéséről, amely miatt a kötelezettet joghátrány nem érheti. Erre tekintettel az alperest a felvett tartásdíj 20.000 forinton felüli, részének, összesen 230.218 forintnak a visszafizetésére kötelezte az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 217. § (3) bekezdése szerint megállapított részletekben.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan az ügyben eljáró elsőfokú-, vagy a másodfokú bíróság kötelezését kérte új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára. Jogszabálysértésként a Pp. 3. § (2) - (3) bekezdését, a 206. § (1) bekezdését, továbbá a Csjt. 69. § (1) bekezdését és a régi Ptk. 362. §-t jelölte meg.
- [14] A felülvizsgálati kérelem indokai szerint a felek nem kérték a tartásdíj leszállítását, ezért az eljáró bíróságok döntésükkel a tartásdíj megszüntetése iránti kereseti kérelmen túlterjeszkedve, a kérelemhez kötöttség szabályának megsértésével döntöttek, és indokolatlanul alacsony mértékben határozták meg a felperest terhelő tartásdíj mértékét.
- [15] Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéssel nem teljesítette az 1/2009. (VI. 24.) PK véleményben foglalt szempontoknak megfelelően a tájékoztatási kötelezettségét.
- [16] A másodfokú bíróság ítélete indoklásában megállapította, hogy **D.** életpályára felkészítő szükséges tanulmányokat folytat, a tartásra rászorul, így nincs indoka a tartásdíj visszafizetésének. A Ptk. 362. §-ban foglalt, az életfenntartás céljára adott és arra felhasznált juttatás visszakövetelésének tilalmával szemben a másodfokú eljárásban a felperes nem bizonyította, hogy az alperes tartásdíjat nem a gyermek tartására fordította. A másodfokú bíróság a tartásdíj felhasználásával kapcsolatos megállapítása nem bizonyítékokon, hanem feltételezéseken alapul, döntése ezért indokolatlan, megalapozatlan és iratellenes.
- [17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint nincs akadálya annak, hogy a bíróság a tartásdíj megszüntetése tárgyában előterjesztett kereset alapján a tartásdíj leszállításáról határozzon. A Kúria 1/2014. (VI. 30.) PK véleményének 5. pontjában foglaltak szerint önmagában a Pp. 3. § (3) pontjának megsértése nem ad alapot a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére. A régi Ptk. 362. §-ban foglalt kivételes szabály alapján a túlfizetett tartásdíj visszakövetelhető.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között és annak figyelembe vételével vizsgálta felül, hogy a rendkívüli perorvoslati kérelem a Pp. 270. § (2) bekezdése és a 275. § (3)-(4) bekezdése szerint anyagi jogi és az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással járó eljárási szabálysértés esetén lehet eredményes.
- [19] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [20] A felperes felülvizsgálati kérelmében alapvetően tévesen hivatkozott arra, hogy az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 3. § (2) bekezdését. A polgári eljárásban érvényesülő rendelkezési elv a fél jogát jelenti az eljárás megindítására, ennek személyi és tárgyi kereteinek teljes és az eljárás menetének részbeni meghatározására. A kérelemhez kötöttség alaptételének [Pp. 3. § (2) bekezdés] a bíróság érdemi döntését érintő, a rendelkező elven alapuló meghatározását a Pp. 215. §-nak az érdemi döntés korlátaira vonatkozó szabálya tartalmazza. Eszerint a bíróság érdemi döntésének korlátja elsődlegesen a felperes kereseti kérelme, a bíróság tehát nem ítélt meg többet, mint amennyit a felperes a keresetében kér. Tény, hogy a felperes keresete és az elsőfokú ítélet elleni fellebbezése a tartásdíj fizetési kötelezettségének megszüntetésére irányult, felülvizsgálati kérelmet azonban a tartásdíj leszállítása miatt nem terjesztett elő. A kereset teljesítését ellenző alperes szempontjából pedig irányadó az az elv, hogy nem ütközik a kérelemhez kötöttség szabályába és nem tekinthető a kereseten való túlterjeszkedésnek, ha a bíróság kevesebbet ítél meg, mint amennyire a kereset irányul, vagy ha a marasztalás kevésbé súlyos, mint a kereseti kérelem. Kétségtelen, hogy a tartásdíj mértékének leszállítása az alperesre kedvezőbb, mint a kötelezettség megszüntetése. Ezért nem terjeszkedik túl a kereseti kérelmen a bíróság, ha a gyermektartásdíj megszüntetésére irányuló kereset alapján a tartásdíj mértékét leszállítja (BH 2001.374.).

- [21] Az alperes felülvizsgálati hivatkozásával szemben önmagában a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt alapelv, a bíróságot terhelő tájékoztatási kötelezettség megsértésének állítása, nem ad alapot a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére. Az alapelvek a részletszabályokon keresztül érvényesülnek, ezért megsértésük is csak közvetett módon, a részletszabályok megsértésén keresztül valósulhat meg. A jogkövetkezményeket nem az alapelvek, hanem a részletszabályok megsértése váltja ki [1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 5. pont]. A perbeli esetben az alperes felülvizsgálati kérelmében annak megjelölése és kifejtése nélkül hivatkozott a tájékoztatási kötelezettség megsértésére, hogy ez az elv milyen konkrét jogszabály megsértése miatt szenvedett csorbát, és az mennyiben minősült az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatással lévő eljárásjogi jogszabálysértésnek. Erre tekintettel a Pp. 3. § (3) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati hivatkozása érdemben nem bírálható el.
- [22] A Csjt. 60. § (1) bekezdése szerint rokonaival szemben, meghatározott körben, az jogosult tartásra, aki magát eltartani nem tudja és akinek tartásra kötelezhető házasátársa sincs. A (2) bekezdés értelmében tartásra a munkaképes leszármazó is jogosult, ha erre szükséges tanulmányai folytatása érdekében rászorul. A 63. § (1) bekezdése kimondja, hogy több, egy sorban kötelezett között a tartási kötelezettség a kereseti, jövedelmi, vagyoni viszonyaik és teljesítő képességük arányában oszlik meg. A 65. § (1) bekezdése alapján a kötelezett a tartás teljesítéseképpen köteles anyagi viszonyaihoz képest a jogosultat mindazzal ellátni, ami annak a megélhetéséhez szükséges, a leszármazó és a testvér eltartása pedig a nevelés és a szükséges taníttatás költségének viselésére is kiterjed. A 66. § (1) bekezdés úgy rendelkezik, hogy nem köteles mást eltartani, aki ezáltal saját szükséges tartását veszélyeztetné. A 69/A. § (1) bekezdése értelmében a szülő a saját szükséges tartásának rovására is köteles megosztani kiskorú gyermekével azt, ami közös eltartásokra rendelkezésre áll. A 69/C. § alapján a gyermektartásdíj meghatározásánál figyelemmel kell lenni - többek között - a gyermek tényleges szükségleteire, mindkét szülő jövedelmi és vagyoni viszonyaira és a szülők háztartásában eltartott gyermekekre.
- [23] A XXIX. számú PED értelmében a Csjt. 60. § (2) bekezdésében említett szükséges tanulmányok körébe tartozik az egyetemi tanulmányok végzése és a következetes bírói gyakorlat szerint ennek keretében az egymásra épülő alap- és mesterképzés, amely elengedhetetlenül szükséges a választott pályán való elhelyezkedéshez. Ezért a nagykorú gyermek a tartásdíjra a mesterképzés időszakára is igényt tarthat amennyiben arra rászorul, de nem köteles a szülő tartani a szükséges tanulmányokat folytató munkaképes nagykorú gyermekét, ha ezáltal a saját szükséges tartását vagy kiskorú gyermekének tartását veszélyeztetné.
- [24] A felülvizsgálati kérelem nem érintette az eljárt bíróságok megállapítását, miszerint **D.** 2014. január 1. napjától egyetemi mesterképzésen szükséges tanulmányokat folytat, a tartásra rászorul, ezért tartásdíjra jogosult. Az alperes fellebbezéssel nem támadta az elsőfokú ítéletnek a nagykorú gyermek indokolt szükségleteire vonatkozó megállapítást és 2015. június 1. napjától kezdődően a tartásdíj havi 20.000 forint határozott összegre való leszállítását. Azt pedig a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a tartásdíj leszállításának, a határozott összegben megállapításának feltételei már 2014. január 1. napjától fennálltak, mivel az egyetemi tanulmányok végzésének idejére a nagykorú gyermek után a tartásra kötelezett csak határozott összegű tartásdíj formában marasztalható. Az igényérvényesítés kezdő időpontjától megállapított tartásdíj összege pedig összhangban áll a tartásra jogosult szükségleteivel, a rászorultságát csökkentő havi jövedelmével, a kötelezett teherbíró képességével, továbbá a felperes saját háztartásában nevelt kiskorú gyermekkel szemben fennálló, és a kiskorú szüleit terhelő korlátlan tartási kötelezettséggel.
- [25] A nagykorú gyermekkel szemben a szülő tartási kötelezettsége azonban nem korlátlan, mert irányában olyan elvárások is jelentkeznek, melyek nem teljesítése a tartási kötelezettség megszűnését eredményezi. Ilyen elvárás egyebek között az, hogy szükséges tanulmányait a megadott időn belül befejezze. Kétségtelen, hogy **D.** a mesterképzésre előírt idő alatt tanulmányi kötelezettségét nem teljesítette, mulasztásának kimentésére magatartása menthető indokait

felhívásra sem jelölte meg. A másodfokú bíróság ezért megalapozottan döntött 2015. december 31. napjától kezdődően a felperes tartásdíj fizetési kötelezettségének megszüntetéséről. Határozatával megfelelően érvényesül a törvényen alapuló tartási kötelezettség célja, a jogosult indokolt és célszerű ellátásának biztosítása, és értékelést nyer azon szülői érdek is, hogy a tartásdíj fizetési kötelezettsége csak a gyermek együttműködése folytán szükséges időre terjedjen ki.

- [26] Az alperes alaptalanul hivatkozott a régi Ptk. 362. § megsértésére is. A felperes a 2014. január 20. napján benyújtott keresetlevelében egymással valóságos tárgyi keresethalmazatban álló két keresetet terjesztett elő: 2014. január 1. napjától a tartásdíj fizetési kötelezettsége megszüntetését és ettől az időponttól az alperes kötelezését kérte a munkáltató által levont tartásdíj visszafizetésére, tehát a kereset benyújtásától esetlegesen túlfizetett tartásdíj visszakövetelése iránti igényt érvényesített.
- [27] A jogalap nélküli gazdagodás következménye, a visszatérítési kötelezettség alól a régi Ptk. 362. § törvényi kivételt teremt, mert a létfenntartás céljára adott tartásdíjat visszakövetelni nem lehet, kivéve, ha jogszabály másként rendelkezik, vagy a juttatást bűncselekmény útján szerezték meg. A törvényi szabály a gazdagodás visszatérítésének követelését a jogalap nélküli előny életfenntartási célú juttatása és annak a visszakövetelést megelőző, ténylegesen erre a célra történt felhasználása esetére zárja ki (BH 2014. 305). A perbeli esetben csak a másodfokú bíróság rendelkezett a tartásdíj végrehajtásának részbeni felfüggesztéséről és a keresetben megjelölt időponttól kezdődően döntött a tartásdíj leszállításáról. A felperes túlfizetése ezért jogalap nélkülivé vált, tehát az alperes a havi 20.000 forintot meghaladó tartásdíjhoz jogalap nélkül jutott.
- [28] Annak elbírálása a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy a jogalap nélküli vagyoni előny a jogosult létfenntartására fordult-e vagy sem. A másodfokú bíróság nem feltételezéssel, hanem mérlegeléssel vonta le azt a következtetést, hogy a havi 20.000 forint tartásdíj a nagykorú gyermek létfenntartását a felperesi hozzájárulást illetően fedezte, és erre tekintettel kötelezte az alperest a meghaladóan levont és a részére átutalt tartásdíj, mint jogalap nélküli vagyoni előny visszafizetésére. A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat, ezért a felülvizsgálati eljárásban kizárt a bizonyítékok felülmérlegelése, kivéve ha a jogerős ítélet iratellenes, vagy logikai ellentmondást tartalmaz, avagy a bíróság nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésén alapszik. Tehát ha a bizonyítékokból csak egyfajta, mégpedig a támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.II.). Az adott esetben ez a feltétel nem teljesült, mivel a felülvizsgálati eljárásban kifogásolt tényállás megállapítása a felek nyilatkozatainak, a feltárt bizonyítékoknak, a nagykorú gyermek demonstrátorként szerzett jövedelmének, az alperes arányos hozzájárulásának okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésén alapul.
- [29] A kifejtettek tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [30] A Kúria ítéletét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.
- [31] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségeinek (az ÁFÁ-val emelt ügyvédi munkadíj) megfizetésére. A Kúria ennek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésének, továbbá a 4/A. § (1) bekezdésének alkalmazásával határozta meg és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése szerint megállapított felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről az Itv. 74. § (3) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2017. május 9.

Dr. Makai Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr.

Kósa Zsuzsanna s.k. bíró